

f.eks., at en blanding af kærnemælk og linolie er et af de bedste imprægneringsmidler, vi har opfundet, og så langt mindre farligt end selv Goris den bedste.

For Det Radikale Venstre har det været overordentlig vigtigt at få Rådvals-Centeret op at stå. Her er der skabt en god ramme for bevarelse og formidling af de gamle håndværksteknikker, en ramme, som vi meget gerne så udvidet, ja, er det i virkeligheden ikke nu, vi skal sætte det gode håndværk på den politiske dagsorden? Altså, hvordan sikrer vi, at også vore børn og børnebørn kan trække på murene, tømrere og snedkere, som kan deres fag? Er vore uddannelser gode nok? Er der brug for helt nye uddannelses- og læreforhold, f.eks. som man kender fra Norge, hvor unge har mulighed for at få støtte til at komme i lære hos håndværkere, der mestrer de gamle håndværksteknikker, altså en slags legatorning a la Statens Kunstfond?

Jeg så gerne, at vi fik evalueret Rådvals-Centerets arbejde bl.a. med henblik på at få lavet en samlet handlingsplan for, hvordan vi giver det gode håndværk bedre vilkår, og hvordan man dermed sikrer, at der er mennesker, som fortsat er i stand til at tage del i arbejdet med bevarelse af vore gamle bygninger. Men ikke kun derfor; jeg tror også, at det moderne byggeri på sigt vil være godt tjent med at genopdage og genoplive nogle af de gamle håndværksmæssige dyder og teknikker.

Det er imidlertid ikke kun gamle bygninger, som skal bevares og fredes for eftertiden. Det tyvende århundrede har i arkitektonisk henseende været et eksperimenterende århundrede. Der er mange bevaringsværdige huse, som allerede nu bør fredes. Derfor mener jeg også, at der er god grund til at kigge på bygningsfredningslovens 100-års-regel.

Mere overordnet vil jeg påpege det problem, som ligger i, at ansvaret og kompetencen på bygningsbevaringsområdet i dag er fordelt på flere forskellige dele af statsapparatet. Både bolig-, kultur-, kirke- og miljøminister har overlappende ressortområder. Miljøministeriet administrerer bygningsfredningsloven. Tilsyn med og bevaring af statens slotte og herregårde er underlagt Slots- og Ejendomsstyrelsen. I Boligministeriet ligger også aktiviteter for bygningsrenovering og byfornyelse, og Kulturministeriet har museumsarkitekturinteresser som område.

I virkeligheden kunne det således være interessant få en samlet redegørelse for alle de invol-

verede ministerier – også med henblik på at sikre en samlet koordinering af arbejdet for at bevare Danmarks kulturmiljø.

Så lad mig til sidst opsummere de otte punkter, som vi i Det Radikale Venstre mener der skal arbejdes for:

For det første en særlig indsats i forhold til 1700- og 1800-tallets firlængede gårde og herregårdene.

For det andet oprettelse af regionale faglige råd.

For det tredje oprettelse af lokale bevaringsfonde.

For det fjerde en revidering af regionplanerne, hvor man tager højde for bevaringsarbejdet.

For det femte, at kommunerne, ikke mindst de mindre kommuner, understøttes i arbejdet med at få bygningsbevarelsen ind i lokalplanerne.

For det sjette at sikre det gode håndværk bedre udviklingsmuligheder bl.a. gennem bedre rammer for Rådvals-Centerets arbejde.

For det syvende en overvejelse omkring bygningsfredningslovens 100-års-regel, og hvordan den fremover skal se ud.

Og endelig for det ottende opfordrer vi regeringen til at overveje hensigtsmæssigheden af, at ansvaret for kulturmiljøet er spredt ud på adskillige ministerier og styrelser uden en overordnet koordinering.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Det, der bringer mig herop, er fru Elsebeth Gerner Niensens bemærkninger om, at vi ikke har behov for undersøgelser. Der skal handles nu. Jeg mener sådan set nok, at vi har behov for i hvert fald at få kortlagt, hvad det er for opgaver, vi har. Mig bekendt er det meget svært at få øje på den, skal vi sige nøjagtige beskrivelse af, hvilke opgaver der er.

Hvis vi tager de atlasser, der bliver lavet af kommunerne, så er det jo op til kommunerne at finde ud af, hvilke bygninger der skal bevares.

Og så vil jeg godt sige til bemærkningen om, at man skal understøtte byrådene og kommunalbestyrelserne i en planlægningsindsats for de bygningsbevarende lokalplaner, at jeg mener, at det kan byrådene og kommunalbestyrelserne sagtens finde ud af selv. Vi har fuld tillid til, at det kan kommunerne klare.

Det sidste, jeg vil sige, er om at inddrage befolkningen. Det er altså ikke efter vores opfattelse sådan, at man får en mere aktiv befolkning